

Bolnik — pomladi.

Izginil sneg je iz gorá,
Pomlad je spet pri nas domá;
Že ptički k nam so se vrnili,
Spet vrt in gozd nam oživili.

Že sije solnce nam gorkó,
In rožice kot prej cvetó,
Že travniki so vsi zeleni —
Pomlad podaril Bog je meni.

A zame cvetla več ne bo,
Prišla je k meni po slovo,
Radost bo njeno drug užival,
A jaz bom v hladnem grobu snival.

Fr. Golob.

Pomladno veselje.

Juhé, juhé,
Ker snežec ves je skopnel že!
In solnce zopet greje,
In topel vetrič veje;
Že ptice žvrgolijo,
Cvetice že cvetijo

Na trati zdaj veseli
Spet bomo pesmi peli,
Veselo se igrali,
Cvetice bomo brali.
Juhé, juhé,
Ker snežec ves je skopnel že!

Zorán.

Mrliček.

Prezgodaj je zvenela
Prezgodaj cvetka ta;
Saj ni se še razcvela,
Pa pojde že s sveta.

Na odru zdaj počiva,
Kot angeljček mirú;
Veselje rajsko vživa
Njen duh že pri Bogú.

Očesci njeni modri
Zaprta sta lahnó,
A čelo zlati kodri
Ji božajo ljubkó;

Nje lice obledelo
V nasmeh se blag drži,
Ima obleko belo,
Vsa v rožicah duhtí,

Najnežnejši mej ptiči
Golobček beli je,
Najlepši mej mrličí
Otrok nedolžen je!

Neralov.

